

Det ærede Medlem bemærkede derefter, at Forandringen maatte foretages med en vis Skønsomhed. Ja, det har man i alt Fald ogsaa bestræbt sig for, idet hver enkelt Bestemmelse foruden at være behandlet i Handelsministeriet ogsaa er behandlet med de respektive Ministerier, under hvis Ressort vedkommende Bestemmelse kommer ind. Man har netop søgt gennem en praktisk Behandling at naa et fornøftigt Resultat. Det er jo, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) netop bemærkede, nødvendigt i det praktiske Liv at have fornøftige Tal at arbejde med. Vi kunne jo ikke sige til Folk, at de skulle regne med Brøker paa 4, 5 eller 6 Decimaler, det vilde være alt for unaturligt. Man er nødt til at foretage en Afrunding, og det vilde selvfølgelig være mig overordentlig kært, hvis det ærede Udvalg, der bliver nedsat af dette høje Ting, vilde foretage en Undersøgelse af hver enkelt Post og foretage ikke alene en direkte, men ogsaa en skønsmæssig Bedømmelse. Det vil blive et meget stort Arbejde, men det vil naturligvis have en ikke ringe Interesse. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremhævede bl. a., at f. Eks. ved Højden i Skolelokalerne vil en Ændring kunne faa en stor Realitetsbetydning, og det er jo rigtigt, at selv en minimal Forandring her vil kunne være af ret stor Betydning.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) kom ind paa det samme Forhold og nævnedes Eksemplet med Lænken, som jeg selvfølgelig ikke kendte noget til, thi da vilde jeg absolut have holdt paa, at Afrundingen burde være sket til den anden Side — det kan der ikke være Skygge af Tvivl om. Jeg har jo ikke personlig kunnet gennemgaa alle disse forskellige Bestemmelser i deres Enkeltheder, men Bestræbelsen har været netop at foretage Afrundingen saaledes, at den — hvad skal jeg sige — bliver til Støtte for den, det ellers vilde gaa ud over. Ærede Medlemmer ville nok kunne forstaa, hvad jeg mener. Dersom der er Tale om en Straf, skal denne formindskes derved, og dersom der er Tale om en Forpligtelse, en Mand paatager sig, maa denne ikke overskrides derved. Men rent bortset fra, at dette Skøn, saa vidt muligt, er gennemført, saa er der jo, hvad jeg allerede har fremhævet, og hvad det undrede mig, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds ikke er bleven opmærksom paa — jeg beklager det, da jeg meget stærkt fremhævede Betydningen deraf, da jeg forelagte Lovforslaget — Be-

stemmelsen i § 108. Denne Paragraf lyder saaledes: „Regeringen bemyndiges til, for saa vidt de i nærværende Lov foretagne Omsætninger maatte medføre Ændringer i bestaaende Retstilstande, at meddele fornøden Dispensation indenfor de af den paagældende ældre Lov givne Rammer for Maal- og Vægtangivelser“. Det vil med andre Ord sige, at hver Gang der er et Spørgsmaal, der er af nogen reel Betydning, vil vedkommende Ministerium, under hvis Ressort Spørgsmaalet henhører, kunne give Dispensation til vedkommende, men ikke en Dispensation, der overskrider, hvad den gamle Lov bestemmer. Gælder det f. Eks. den Afstand mellem to Bygninger, som er nødvendig, for at der kan være Vinduer, kan naturligvis en ganske lille Afstand være af Betydning, og Ministeren vil kunne give Dispensation med Hensyn til Afrundingen, men ikke længere end til det Maal, som den gamle Lov bestemmer. Jeg tror, at herved falder den store Fare, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds fremhævede, i væsentlig Grad bort, men jeg anser det ogsaa for absolut nødvendigt, at denne Lovbestemmelse findes.

Jeg skal ikke udtale mig videre, men jeg vil gerne reservere mig Adgangen til under Forhandlingerne med Udvalget at fremkomme med Ændringsforslag.

Brandes: Til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) skal jeg sige, at nu har det ogsaa vist sig, at han er kommen i Uoverensstemmelse med sin Minister, for det er jo klart, at den højtærede Minister i Virkeligheden ønsker, at dette Forslag skal prøves i et Udvalg, han bebudede jo endogsaa, at han selv vilde stille Ændringsforslag til det, og han satte øjensynlig stor Pris paa, at Udvalget omhyggelig og i hver Enkelthed prøvede det Forslag, han har forelagt. Det ærede Medlem, der talte paa Regeringspartiets Vegne, begyndte jo med at sige, at han ikke vilde Udvalg. Han troede, at et Udvalg var unødvendigt, han mente, at et Udvalg ikke vilde gøre nogen Nytte, og han gentog dette. Han viste sig at have meget liden Tillid til sine Kolleger i Landstinget undtagen maaske akkurat til det ærede Medlem, der talte for de Fri-konservative (Sonne), hvis Kritik han ansaa for berettiget. Men han maa saa finde sig i, at ogsaa vi andre komme med i Arbejdet paa Forslaget. I hvert Fald, efter at Ministeren har talt, er det ærede Medlem slet stillet, for netop det, han ikke vilde, var at komme i Uoverensstemmelse